

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 587/2021
01.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Окичића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Окичића, адвоката Филипа Лазића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. 280/2019 од 02.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 775/20 од 30.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Окичића, адвоката Филипа Лазића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. 280/2019 од 02.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 775/20 од 30.03.2021. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К. 280/2019 од 02.10.2019. године окривљени Милош Окичић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, те је, након што му је суд претходно утврдио појединачне казне затвора и то: за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци и за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 10 месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и новчану казну у износу од 30.000,00 динара као споредну, коју је дужан да плати у року од 2 месеца од правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року то не учини, иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан казне затвора. Применом члана 63. КЗ окривљеном је у изречену јединствену казну затвора урачунато и време проведено у притвору од 04.02.2019. године до 02.10.2019. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, а како

је то ближе опредељено у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и обавезан да плати трошкове кривичног поступка, с тим што ће суд о висини трошкова одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 775/20 од 30.03.2021. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и пресуда Вишег суда у Београду К. 280/2019 од 02.10.2019. године преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд, окривљеном Милошу Окичићу најпре утврдио појединачне казне за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, и то за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 4 године, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, казну затвора у трајању од 1 године и новчану казну као споредну казну, у износу од 30.000,00 динара, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 10 месеци, у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 04.02.2019. године до 02.10.2019. године и новчану казну као споредну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати суду у року од 2 месеца од правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року исту не плати, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног Милоша Окичића одбијена као неосновану и пресуда Вишег суда у Београду К. 280/2019 од 02.10.2019. године у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милоша Окичића, адвокат Филип Лазић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 775/20 од 30.03.2021. године преиначи.

Врховни касациони суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног, иако не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да је побијаном одлуком суд неосновано обавезао окривљеног на плаћање трошкова кривичног поступка супротно члану 264. ЗКП, те да би обавезивање окривљеног Милоша Окичића на плаћање целокупних трошкова кривичног поступка у тренутку када га суд осуђује на вишегодишњу казну затвора била доведена у питање не само његова егзистанција, већ и егзистенција целе његове породице.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП је прописано да ће суд кад окривљеног огласи кривим, изрећи у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, док је

ставом 4. истог члана прописано да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 1. тачка 1) до 6) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног и лица која је он дужан да издржава, а ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Полазећи од цитираних законских одредби, а имајући у виду да је окривљени Милош Окичић правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К. 280/2019 од 02.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 775/20 од 30.03.2021. године оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка, то је по налажењу овог суда правилно окривљени побијаним пресудама обавезан да накнади трошкове кривичног поступка. Ослобођење окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, уколико су испуњени законски услови из члана 264. став 4. ЗКП и члана 266. ЗКП је у закону предвиђено само као могућност, те суд није у обавези да окривљеног у сваком случају ослободи од дужности накнаде трошкова кривичног поступка. Да ли, у конкретном случају, има места ослобађању окривљеног Милоша Окичића од дужности плаћања трошкова кривичног поступка је питање чињеничних утврђења суда, а што није предмет разматања Врховног касационог суда у поступку по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Стога су, оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а која повреда закона је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Међутим, образлажући напред наведену повреду закона, бранилац окривљеног наводи да окривљени никада није био осуђиван ни кривично ни прекршајно, да живи у вишегодишњој ванбрачној заједници, да се ни данас, протеклом две године од извршења кривичног дела не води против окривљеног други кривични поступак, да суд није довољно ценио признање извршења кривичног дела, држање окривљеног током главног претреса, искрено кајање, изражавање жаљења, да је окривљени у време извршења дела имао само 22 године..., а којим наводима браниоца окривљеног, по ставу Врховног касационог суда, у суштини се указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, која повреда не представља законом дозвољен разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Милоша Окичића ,у овом делу, оценио као неодозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одбио захтев за заштиту законитости као неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацио као неодозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић